

LARS NITTVÉ KUNG I ROOSEUM

Farlig konst lockar mig. Konst som hotar min världsbild. Jag attraheras av konst som rubbar min syn på världen, säger Lars Nittvé, 37. Han bröt upp 1990 från tjänsten som intendent på Moderna Museet i Stockholm och kom till Malmö med fru och son. På ett åtta års kontrakt är han chef för Rooseum, finansmannen och konstsamlaren Fredrik Roos privata konstmuseum, som är inhyrt i ett gammalt kraftverk.

– Jag har enorm frihet här, som jag förmodligen inte kunde ha någon annanstans. Jag har en fin lokal, bra budget och bestämmer själv utställningarna! Här slipper jag mycket byråkrati.

– Jag har alla chanser att placeras på Rooseum på den internationella kartan. Den utmaningen är tilltalande! Jag kan vara kompromisslös.

Uställningsprogrammet blan-

das av tematiska utställningar och enpersonsutställningar. Svensk konst bedöms med samma måttstock som utländsk.

– I gruppställningarna tar jag pulsen på samtida konst. Ett tema påverkar upplevelsen av de enskilda konstverken genom sammanhanget de visas i. Därför är det viktigt att ha enpersonsutställningar där konstnärskapet får blomma i sin fulla brädd och motsägelsefullhet.

På Rooseum ska det laboreras med nya utställningsformer, som att bryta det traditionella mönstret – det att en utställning börjar, pågår och slutar. Lars Nittvé vill göra konstutställningen till en organisk process.

– Utställningen kan ha ett hjärta som löper under en längre tid. Hjärtat kan vara ett tungt konstnärskap eller installation. Sedan skjuter man in kilar av olika konst-

ANNA-MARIA AHLÉN

närsskap som finns med under en kortare eller längre tid. Upplevelsen av hjärtat i utställningen förändras efter vilka kilar som är inskjutna för tillfället. Plötsligt ser man det på ett nytt sätt.

Lars Nittvé är konsthistoriker och har varit kritiker på Svenska Dagbladet innan han blev intendent.

– Utställningar kan fungera som ett kritiskt instrument, ett sätt att analysera samtiden. Ut-

ställningsmakaren fungerar som konstkritiker.

Intendenten är kanske en halvgud, som sitter och rycker i trådarna för vad som händer och inte händer i konstlivet.

– I tider när den kommersiella konstmarknaden försvagas förstärks den roll som museer och konsthallar spelar. Nu är marknaden på reträtt. Det släpper fram intendenten. □

AV ANNA-MARIA AHLÉN